

Sygn. akt VIII W 6/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2020 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu VIII Wydział Karny w składzie:

Sędzia **SSR Paweł Marcinkiewicz**

Protokolant st. sekr. sądowy Honorata Niedbała

W obecności oskarżyciela ----

po rozpoznaniu dnia 11 marca 2020r., 13 lipca 2020 r. i 14 września 2020 r.

sprawy :

M. G. c. W. i A. z domu W.

ur. (...) w T.

obwinionej o to, że:

w dniu 28 czerwca 2019 r. w godz. 0:00, 2:30, 3:30 oraz w dniu 6 lipca 2019 r. w godz. 4:00 – 5:00 w T. na ul. (...) poprzez rozmowy, śmiechy i puszczanie głośnej muzyki zakłóciła cisze nocną Pani B. G.

tj. o wykroczenie z art. 51 § 1 kw

Orzeka:

I. Uznaje obwinioną M. G. za winną popełnienia czynu zarzucanego jej we wniosku o ukaranie, tj. wykroczenia z art. 51 § 1 kw i za to na podstawie art. 51 § 1 kw wymierza obwinionej karę 1 (jednego) miesiąca ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin;

II. zasądza od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30 (trzydziestu) złotych tytułem opłaty sądowej oraz kwotę 100 (stu) złotych tytułem zwrotu zryczałtowanych wydatków poniesionych w sprawie.

UZASADNIENIE

M. G. zamieszkuje w T. przy ul. (...). B. G. mieszka w tym samym bloku mieszkalnym pod adresem B. (...) Balkon M. G. znajduje się w odległości 2-3 metrów od okna sypialni B. G.. W dniach 28 czerwca 2019 r. w godzinach 0:00 – 3:30 oraz w dniu 6 lipca 2019 r. w godzinach 4:00- 5:00 M. G. przyjmowała gości, z którymi wychodziła na balkon. Obwiniona ze swoimi gośćmi głośno rozmawiała na balkonie, śmiała się a w mieszkaniu puszczała głośno muzykę. Głośność rozmów, śmiechów i muzyki była na tyle duża, że zakłóciło to spoczynek nocny B. G.. B. G. zadzwoniła po Policję. Patrol Policji nie stwierdzał nadmiernego hałasu. Policjantom nie otworzono drzwi.

Dowód:

- zeznania świadka B. G. k. 53 i k 4,
- odtworzenie zapisu audio k.70, 54
- wyjaśnienia obwinionej k. 70 v

- fotografia k. 5

M. G. jest bezrobotna. Ma na utrzymaniu dwóch kilkunastoletnich synów. Była wcześniej karana za wykroczenia z art. 51 § 1 kw popełnione w okresie od 2016 r. do 9 czerwca 2019 r. na szkodę B. G.. W sprawie o sygn. VIIIW 730/19 sąd wymierzył jej karę 300 zł grzywny.

Dowód:

- protokół przesłuchania k. 12

- odpis wyroku k. 66

Oskarżyciel zarzucił M. G. to, że w dniu 28 czerwca 2019 r. w godz. 0:00, 2:30, 3:30 oraz w dniu 6 lipca 2019 r. w godz. 4:00 – 5:00 w T. na ul. (...) poprzez rozmowy, śmiechy i puszczanie głośnej muzyki zakłóciła cisze nocną Pani B. G. tj. popełnienie wykroczenia z art. 51 § 1 kw.

Obwiniona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniała, że nawet jak przychodzą do niej goście, to imprezy nie są głośne i nie ma puszczania głośno muzyki ze względu na jej dzieci. Obwiniona twierdziła, że nikt inny poza B. G. nie skarżył się na hałasy. Obwiniona wyjaśniła, że z innych mieszkań też dochodzą hałasy (wyjaśnienia k. 52 v, 70) Obwiniona potwierdziła, że na odsłuchanych na rozprawie nagraniach wykonanych przez B. G. słychać jej głosy i głosy jej gości (k. 70v).

Sąd nie dał wiary obwinionej. Zebrany materiał dowodowy – zeznania pokrzywdzonej i przede wszystkim obiektywny dowód w postaci nagrań audio wykonanych przez pokrzywdzoną nie budziły wątpliwości co do tego, że we wskazanym w zarzucie czasie obwiniona przyjmowała w swoim mieszkaniu gości i zachowywała się głośno w ten sposób, że zakłóciła spoczynek nocny B. G.. B. G. nagrała hałasy dochodzące z balkonu i mieszkania sąsiadki przy pomocy zwykłego telefonu a nie specjalistycznego sprzętu. Mimo kiepskiego narzędzia użytego do nagrania, telefon pokrzywdzonej zarejestrował wyraźnie głośne rozmowy, śmiechy, odgłosy spluwania i muzykę. Na nagraniu słychać wyraźnie poszczególne słowa a nawet zdania, w których były liczne wulgaryzmy. Zeznania świadków policjantów K. B., J. M., I. W. i M. J., którzy przyjeżdżając na miejsce zdarzenia nie potwierdzali hałasu z mieszkania obwinionej nie były dowodem braku sprawstwa obwinionej. Policjanci udawali się do mieszkania obwinionej po fakcie i jak można wnioskować z zeznań pokrzywdzonej, po tym, jak obwiniona orientowała się, że pokrzywdzona zadzwoniła po Policję. Świadek T. K. wyraził subiektywną ocenę, że wraz z obwinioną nie zachowywał się głośno. Temu twierdzeniu przeczyły zeznania pokrzywdzonej i przedstawiony przez nią zapis audio.

W myśl art. 51 § 1 kw § 1. Kto krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem zakłóca spokój, porządek publiczny, spoczynek nocny albo wywołuje zgorzenie w miejscu publicznym, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Zakłócenie spoczynku nocnego, które może być utożsamiane z zakłóceniem ciszy nocnej, to działanie polegające na uniemożliwieniu lub utrudnieniu innej osobie odpoczynku w porze nocnej, przez którą tradycyjnie można uznawać czas między godz.22:00 a 6:00. Pora nocna to czas, w którym mieszkaniec domu wielorodzinnego powinien zachowywać się szczególnie cicho z poszanowaniem prawa innych osób do odpoczynku. Zebrany materiał dowodowy jednoznacznie wskazywał, że w porze nocnej 28 czerwca 2019 r. i 6 lipca 2019 r. obwiniona wraz ze swoimi gośćmi zachowywała się zbyt głośno. Wobec obiektywnego dowodu hałasu, który dochodził z mieszkania obwinionej, nieprzekonujące były wywody obwinionej co do rzekomej złośliwości pokrzywdzonej i jej przewrażliwienia. Odgłosy muzyki, śmiechów i głośnych rozmów naszpikowanych wulgaryzmami mogą przeszkadzać w odpoczynku nocnym każdemu mieszkańcowi, nie tylko wrażliwemu na hałasy. Biorąc powyższe pod uwagę nie budziło wątpliwości sądu sprawstwo i wina obwinionej.

Obwiniona była wcześniej karana za podobne wykroczenie, popełnione na szkodę tej samej pokrzywdzonej. Czynów w niniejszej sprawie dopuściła się po wcześniejszych interwencjach Policji i świadoma toczącego się postępowania w sprawie o wykroczenia. To w niniejszej sprawie stanowiło okoliczność obciążającą obwinioną. Z tego względu sąd stwierdził brak podstaw do orzeczenia kary najłagodniejszego rodzaju przewidzianej w treści art. 51 § 1 kw tj. kary

grzywny i w ocenie sądu celowe było wymierzenie obwinionej kary ograniczenia wolności w formie prac na cele społeczne w liczbie 20 godzin miesięczne.

Sąd w myśl art. 119 § 1 kpw obciążył obwinioną kosztami postępowania.